

**Vydává
město Poběžovice
jako bezplatný výtisk.**

**Ročník 2018
číslo 12/2018
prosince
Vydáno dne 14.12.2018
Vychází měsíčně**

Zpravodaj pro občany Poběžovicka

Poběžovicko

Plzeňský kraj

JAK ŠEL ADVENT V POBĚŽOVICÍCH *Zamyšlení*

První adventní neděle byla ve znamení poměrně vytrvalého deště a větru, takže program u Vinotéky ve Slovanské ulici bylo možno sledovat pouze s deštníkem v ruce, nebo v pláštěnce. Ti, kteří si pospíšili, obsadili místa uvnitř Vinotéky, ti, kteří přišli později se vtěsnali pod střechu přístřešku za Vinotékou, kde vystupovali i účinkující v připraveném programu a opozdilci museli čelit dešti před přístřeškem, s deštníkem v ruce. Zkrátka přišli i stánkaři, kteří se nějakého velkého obchodu v tomto počasí nedočkali. Je to škoda, protože organizace stála nemalé úsilí, aktivní účastníci věnovali akci svůj volný čas a příroda vše dost „zasklila.“ Ještěže po-

stupem času dešťová nadílka slábla, takže se na vystoupení školních dětí přišla podívat přece jen početnější skupina návštěvníků, čítající přes sto hlav, a stejně tomu bylo při rozsvícení vánočního stromu na náměstí Míru. To proběhlo za zvuků saxofonu a první dojem ze svítícího stromu byl velmi pěkný. Tradiční žárovkové řetězy letos doplnily svítící hvězdy, které jako velké ozdoby stromu poutaly pozornost účastníků.

V pátek 7.12. se pak hudbymilovní občané mohli potěšit za zvuků nezvyklého vystoupení cimbalové kapely Cimbal Classic, Dalibora a Kateřiny Struncových z Brna v místním kině. Tuto možnost kulturního vyžití si nenechalo ujít na 70 občanů, kteří zároveň obšťastnili své mlsné jazyčky připraveným občerstvením a dobrým vínkem.

Druhé adventní neděle sice počasí opět nepřálo, ale na 30 návštěvníků, které přilákalo do kostela vystoupení Spolku nadšených z Mutěňína to příliš nevadilo. Samotný

koncert zahájil v 18.00 hodin pan farář Salásek, který se zmínil o adventní tradici, popřál všem přítomným hezký adventní čas a pozval je na půlnocní mši, která proběhne 24.12.2018 od 22.00 hodin v místním kostele.

V pondělí 10.12. pak v místní knihovně proběhl adventní posezení s věrnými čtenáři, při němž byli ti nejaktivnější oceněni dárkovým poukazem a knihovnickým kalendářem. Ná sledné posezení u dobrého vína, sladkého cukroví a vzájemného povídání bylo pak tou pověstnou třesinkou na dortu. *D. Adamcová, VoK*

Slovo starosty města

Vážení spoluobčané,
V tomto ročním období si vždy uvědomíme, jak naše životy utíkají. Vždyť je to chvilka, kdy jsme slavili loňské Vánoce a již jsou za dveřmi ty letošní. Přišel čas zhodnotit, v čem byl uplynulý rok úspěšný a z čeho bychom se měli naopak poučit.

Nové vedení města je ve své funkci teprve krátkou dobu, a proto zásluhy za dokončené projekty a akce nese z největší části vedení minulé. Zde bych rád vyzdvihl dokončenou první etapu kanalizace v Sítboři, která je fyzicky dokončena a bude předána v týdnu před Vánoci. Dále město Poběžovice získalo do svého majetku část zcela nové komunikace, která vede z Ohnišťovic do Meclova. V tomto roce se také podařilo dokončit nový hydrogeologický průzkumný vrt, který bohužel nepřinesl očekávanou lepší kvalitu vody, ale je velmi vydatný a město získalo ve svých vodních zdrojích rezervu. Samozřejmě, samotná kvalita vody, zejména vysoký obsah dusičnanů, je dlouhodobý problém a vedení města ho bude muset v blízké době řešit. To se určité promítne ve strategickém plánu pro následující období, který vedení města připravuje. Dále se podařila realizovat oprava polovinový fasády městského úřadu, výměna oken v budově lékárny a částečná výměna oken v budově Budovatelů 381.

Vím, můžete si říci, že toho není mnoho. Musíme si ale přiznat a počítat s tím, že pokud město splácí úvěr, jehož celková roční splátka činí kolem 4 milionů korun, nezby-

vá už moc prostoru pro větší investice. Vedení města si je plně vědomo, co nejen Poběžovice, ale i okolní obce potřebují. Z těch velkých investic jsou to například silnice a chodníky, které jsou již na větší části města ve velmi špatném stavu. Dále je potřeba dokončit kanalizaci v Sítboři a myslím také na odstranění havarijních stavů – zatéká nám do zámku, kin, školy, hasičské zbrojnice a jednoho bytového domu. V bývalých kasárnách praskají vodovodní trubky. Je potřeba opravit okapy a svody. Některé problémy se již řeší a některé na svoje řešení čekají. Vše je otázkou priorit, ale víme, že i zde platí, čím dříve, tím hůře.

Přes všechny tyto velké a malé problémy si myslím, že žijeme v městě, na které můžeme být z mnoha důvodů hrdí. Máme svoji historii, máme zde své rodiny a vychováváme naše potomky, které učíme lásce k místu, kde žijí a vyrůstají. Možná si to někdy neuvedomujeme, ale Poběžovice a okolní obce pro svoji budoucnost nejvíce potřebují, aby se lidé vraceli. Naše město se pomalu vylidňuje a stárne. Pokud se ale podaří tento trend zvратить, budou Poběžovice ještě lepším místem pro život.

Dovolte mi, abych i touto cestou poděkoval všem našim zaměstnancům, kteří každodenně udržují město v chodu, i když jejich práce není vždy na první pohled vidět. Jsou to samotní zaměstnanci městského úřadu, kteří jsou připraveni, pokud potřebujete vyřešit jakýkoliv problém. Dále jsou to městské technické služby, které i přes problémy s nedostatkem personálu udržují město v čistotě a funkční.

Cinnost městského a kulturního střediska byla i v tomto roce velice aktivní, za což jeho kolektivů taktéž velice děkuji. Děkuji také sociálnímu odboru města, který pomáhá řešit mnohdy bezvýhodné situace našich spoluobčanů. Děkuji hasičům, kteří jsou připraveni 24 hodin denně, 7 dnů v týdnu vyjet a nasadit své zdraví i mimořádné události. Děkuji našim pečovatelným, které se starají o ty, kteří to nejvíce potřebují. Děkuji kolektivům základní a mateřské školy za to, že vzdělávají budoucí generace dětí, které jednou budou žít a starat se o své rodiče.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem našim aktivním spolkům v našem městě, neboť i ty se starají o naše mimopracovní a mimoškolní vyžití a mnohdy jsou pravou rukou při organizaci různých kulturních akcí. Navíc úspěchy, kterých spolky dosahují, přispívají k tomu, že celé naše město je vnímáno v lepším světle. Nejvíce ale děkuji všem občanům našeho města, kterým není naše město lhostejné. Město nejsou jen budovy, komunikace a jiné součásti. Město jsou hlavně lidé, kteří v něm žijí a utvářejí své bydliště v co nejlepší místo pro život.

Dnešní doba je příliš rychlá na to, než abychom si všimli malíčkosti, a přitom ony malíčkosti, dělají ta největší kouzla. Vánoce nejsou jen o hromadě dárků, nejsou pouze o jídle, cukroví a televizi. Vánoční svátky jsou o rodině, dětech, fantazii, přátelích a pradávných tradicích. Měli bychom mít k lidem blíž, měli bychom si najít čas se na okamžik zastavit. Vánoční tradice, zvyky a pověry jsou jen některými z mnoha

Vánoce, Vánoce přicházejí... Kdo by neznal tuto písničku. I jiné, z nichž se bohužel díky zneužívání v reklamách, staly téměř odrhovačky. A k Novému roku sice ne ještě skok, ale už jen nějaký ten krok. K Novému roku patří i nějaká ta předsevzeť. Většinou čistě osobní. Budu cvičit, nebudu se přejídat... Ale co takhle občas zcela nezištně a bez jakéhokoli spolku či oficiálně zastřešené organizace pracovat pro blaho obce? Jenže taková předsevzeť už dávno nejsou v módě. A i kdyby – předsevzeť je předsevzeť a málokdo je dodrží. Chtít pracovat pro obec, ať už se jmenuje Zámělč nebo Poběžovice, na to není ale žádného předsevzeť potřeba. To se prostě musí chtít. Třeba i za cenu ztráty vlastního pohodlí a toho, že místo uznání se lze často člověku dostat pravého opaku. A tak si dovoluji hlavně za sebe poděkovat všem, nejen těm, kteří v Zámělči udržují hezký parčík či trávníky, ale i těm, kteří mají v pořádku i svoje domy a zahrádky, v Sítboři pak všem, kteří se podíleli na znovuzrojení dominanty kraje – věže zdejšího starobylého kostela. Určitě by se našlo mnoho skvělého i v dalších všech patřících pod MěÚ Poběžovice. A i v samotných Poběžovicích. Třeba dobře uklizené ulice, zajímavá kaplička svatého Prokopa, cesta na hřbitov aj. Chci také poděkovat panu tajemníkovi Kotlanovi za Poběžovicko. Je nestranný a dává prostor všem názorům.

A proč chci poděkovat za sebe? Možná je i to trochu troufale. Ale žiji zde přes sedmdesát let a vím tedy, o čem mluvím. Mnohé z toho by nebylo, kdyby tady nebyli lidé, kterým na jejich domovské záležitosti (tedy nejen na domě a vlastní zahradě), ale kteří zcela dobrovolně a bez čekání na odměnu či pochvalu, dělají pro obec, co je v jejich silách. To dobře vědí i poběžovičtí dobrovolníci. Bez jejich pomoci (samozřejmě nemyslím jen na hašení požárů) by se neobešla téměř žádná kulturní či sportovní akce. To jistě ví i nový pan starosta. Přejí všem, kteří Zamyšlení čtou, a i všem ostatním, hezké Vánoce zdraví a štěstí v Novém roce. A panu starostovi ještě zvlášť, aby mu šli na ruku nejen hasiči, ale i všichni, kteří to s Poběžovicemi myslí co nejlepe.

Mgr. Marie Špačková

kouzla, které tento čas ozvláštňují a dovolí nám ohlédnout se okolo sebe, za sebe, ale také pohlédnout do budoucnosti, která nás teprve čeká. Vánoční obyčejů a pověr je mnoho, každý kraj, obec i rodina má své zázraky, které se snaží více či méně udr-

pokračování na str. 2.

Výběr z usnesení 2. jednání RM Poběžovice, ze dne 19.11.2018

- RM bere na vědomí informaci o hospodaření města k 31.10.2018.
- RM schvaluje rozpočtová opatření č. 07/2018 v předloženém znění.
- RM přiděluje od 1.12.2018 byt č. 4 v Domu s pečovatelskou službou v Poběžovicích žadateli JUDr. Josefu Váchalovi, nar. 20.8.1944, bytem Meclov č.p. 92.
- RM bere na vědomí uzavřenou dohodu o provedení práce na přípravu a realizaci projektu „Šablony pro MŠ Poběžovice,“ mezi MŠ Poběžovice a ředitelkou MŠ, Mgr. Lenkou Pekárovou.
- RM schvaluje Základní škole Poběžovice přijetí daru na financování vzdělávání, ve výši 3.500.-Kč.
- RM souhlasí s uzavřením veřejnoprávní smlouvy mezi Základní školou Poběžovice a obcí Česká Kubice, na poskytnutí investiční dotace k pokrytí nákladů na rekonstrukci podlahy v tělocvičně Základní školy v Poběžovicích, ve výši 100.000.-Kč.
- RM nesouhlasí s prezentací města Poběžovice v připravovaném vydání česko-německého slovníku.
- RM schvaluje Smlouvu o dílo č. 11/2018 s hudební skupinou Roháči z Lokte, na jejich vystoupení dne 21.12.2018 od 19.00 hodin v místním kině, a pověřuje starostu jejím podpisem.

Výběr z usnesení 1. jednání ZM Poběžovice, ze dne 6.12.2018

- ZM bere na vědomí informaci o hospodaření města k 30.11.2018 a usnáší se, že počínaje rokem 2019 bude hospodaření města v ZM projednáváno vždy po uplynutí 3 měsíců, tedy celkem 4x v kalendářním roce.
- ZM pověřuje Radu města Poběžovice ke schválení rozpočtových opatření č. 09/2018, na konci roku 2018.
- ZM schvaluje střednědobý výhled rozpočtu města Poběžovice na roky 2019-2021 v předloženém znění.
- ZM schvaluje pravidla rozpočtového provizoria, platná do schválení rozpočtu města Poběžovice na rok 2019, v předneseném znění.
- ZM schvaluje pro rok 2019 cenu vodného ve výši 31,70 Kč bez DPH za 1 m³ a cenu stočného ve výši 49,16 Kč bez DPH za 1 m³ pro lokalitu Poběžovice a vodné ve výši 31,70 Kč bez DPH za 1 m³ pro lokalitu Šitboř.
- ZM volí členy Finančního výboru Zastupitelstva města Poběžovice Ing. Janu Kochovou, Jiřinu Vogeltanzovou, Petra Šlegla a Josefa Frantu.
- ZM volí členy Kontrolního výboru Zastupitelstva města Poběžovice Jaroslava Záhořovou, Zdeňka Duriše, Ladislava Bočka a Jaromíra Pánka.
- ZM zřizuje pětičlenné osadní výbory v částech Ohnišovice, Šitboř a Sedlec.
- ZM jmenuje členy Osadního výboru v Sedleci v tomto složení: Alena Krutinová - předseda, Hana Kitzbergerová, Zbyněk Práncík, Ludvík Mašek, Michal Kliner - členové.
- ZM jmenuje členy Osadního výboru v Ohnišovicích v tomto složení: Ing. Kochová - předseda, Mgr. Jana Krausová, Zdeňka Chodorová, Ing. Petr Kosař, Jakub Kopaničák - členové.
- ZM jmenuje členy Osadního výboru v Šitboři v tomto složení: Mgr. Jakub Jansa - předseda, Václav Kohout, Jaroslav Lincová, Ladislav Boček, Jitka Bejčková - členové.
- ZM neschvaluje poskytování odměn za vykonávání funkcí předsedů a členů osadních výborů.
- ZM schvaluje převod účelových komunikací, vyjmenovaných v Protokolu č. 9/2018, v souladu s § 12, odst. 4) zákona č. 139/2002 Sb., do účetní a majetkové evidence města Poběžovice.
- ZM bere na vědomí Smlouvu o dílo - stavební práce Poběžovice, rekonstrukce Masarykovy a Slovanské ulice v předloženém znění.
- ZM volí, na žádost Okresního soudu v Domažlicích, předsedícím u Okresního soudu v Domažlicích pana PhDr. Petra Mužiku, narozeného 24.10.1948, bytem Vranovská 361, Poběžovice.
- ZM pověřuje zastupováním města Poběžovice v Dobrovolném svazku obcí Mikroregionu Dobrohost zastupitelku města slečnu Dominiku Adamcovou.
- ZM stanovuje starostovi po dobu výkonu jeho funkce v souladu s § 80 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích příspěvek na stravování za stejných podmínek a ve stejné výši, jako jej pobírají ostatní zaměstnanci města Poběžovice.

Poděkování Dominiky Adamcové

Za uskutečněním akcí vždy stojí parta lidí a přítel, kterým bych tímto chtěla poděkovat za celoroční pomoc při přípravách a organizaci.

Děkuji Vám všem a těším se na společné setkání při pořádání akcí v nadcházejícím roce 2019.

Andrea Sokolová, Marie Grösslová, Jindřiška Deckerová ml., Jan Pittner, Tomáš Starinský, Lukáš Buršík, Martina Kostrhounová, Zdeňka Sokolová, Romana Adamcová, Jiří Lichý, Leoš Pla-

neta, Lucie Špringerová, Simona Gejdošová, Majka Kožnarová, Jaroslav Kožnar, Michaela Kožnarová, Jiří Buršík, zaměstnanci Služeb města Poběžovice, vedoucí SMP pan Josef Kovalíček, SDH Poběžovice, děti, žáci a učitelé z MŠ a ZŠ Poběžovice, kolektiv Vinotěky Poběžovice – Erika Stauberová, Oliver Vavrek, Michaela Bláhová, Marie Stauberová, Rodinné a komunitní Montesori centrum Pelíšek – Eva Vondrašová, Erika Benediktová.

SBĚR POTRAVINÁŘSKÝCH OLEJŮ A TUKŮ

Ve sběrném dvoře v Poběžovicích je nově možno odevzdat v domácnosti již nepoužitelné jedlé tuky a oleje.

Co využít lze:

Olej a tuk ze smažení
Olej a tuk z pečení
Olej a tuk z fritézy

Co využít nelze:

Oleje ropného původu (např. motorové)
Oleje ze zbytků jídel
Jakékoli jiné odpady

Použitý tuky a oleje slévejte v domácnostech nejlépe do plastových nebo skleněných nádob. Ve sběrném dvoře bude umístěna speciální nádoba, do které budou vámi přinesené oleje a tuky přelity.

Správnou likvidaci tuků a olejů dojde k jejich opětovnému využití. Sníží se produkce tuhého komunálního odpadu. Firma zajišťující tento zpětný odběr olejů a tuků navíc městu bude poskytovat finanční odměnu dle množství odevzdaného odpadu, což bude přínos, vzhledem k tíživé situaci týkající se nakládání s odpady. Dále tím chráníte nejen odpadní potrubí ve vašem domě před ucpáním, ale i veřejný kanalizační řad celého města. Po ochlazení tuků a olejů vznikají v odpadním potrubí a kanálech hrudky, které se postupně nabývají a zachycují do sebe další nečistoty – ty pak dokážou nepropustně ucpat kanalizační řad v obci, čerpadla v přečerpávacích stanicích. Tuky se také v kanalizaci částečně rozkládají, při čemž vznikají mastné kyseliny, které zvyšují korozi stěn kanálů a potrubí.

Marie Práncíková, Odbor výstavby a životního prostředí MěÚ Poběžovice.

žovat. Je jen na nás, jak **dokončení ze str. 1.** vánoční svátky oslavíme, jak je prožijeme a jaké vzpomínky v nás zůstanou. Vážení spoluobčané, přeji vám co možná nejkrásnější prožití nadcházejících vánočních svátků, a hlavně úspěšné vykročení do nového roku. Přeji vám, aby i v příštím roce jsme se ve zdraví potkávali, ať už u příležitosti příjemných událostí, nebo při řešení každodenních starostí. Děkuji,

Martin Kopecký,
starosta města

Mudrování

Je tu opět konec roku... Čím je člověk starší, tím rychleji čas ubíhá a letošní rok byl opravdu nějak moc „krátký.“ S koncem roku přichází čas děkování, přání, bilancování, předsevzetí...

Pro každého byl ten letošní rok nějakým způsobem jiný, specifický, každému z něj utkví v paměti jiné prožitky. Někdo nezapomene na hojnou úrodu hub, někdo na věčné zalévání zahrádky, někdo si jej bude spojovat s narozením potomka, či naopak s odchodem někoho blízkého. Někdo se upnul k volbám do zastupitelstva města, které přinesly velké změny v jeho vedení a bude se těšit, že teď už bude všechno lepší... Prosim všechny, aby neměli velká očekávání, protože kouzelný proutek, kterým se mávne a všechno se v dobré obrátí, zatím nikdo nevyalezl a pohádkové bytosti si ten svůj v pohádkové říši pepečlivě střeží.

Co většinu poběžovických občanů nejvíce trápí, je stav mnoha místních komunikací a chodníků, který s přídomek „město“ příliš nekoresponduje. Spíše mi připomíná moje dětství na malé vesnici, kde rovněž nebyla po dešti o louže a bláto nouze. Za 18 let, co vykonávám funkci tajemníka městského úřadu si pamatuji pouze na rekonstrukci Žižkovy ulice, opravu chodníků na nám. Míru a vyasfaltování místních komunikací v části Sedlec. Jinak se jen kopalo (telefon, plyn, vodovod, kanalizace) a dříve slušné povrchy komunikací se jen těmito zemními pracemi bez nápravy ničili. V době, kdy bylo možno na opravu místních komunikací čerpat zajímavé dotace připravovalo se město na kanalizaci a neměl smysl investovat do povrchu komunikací, které se zakrátko opět kopaly. Od té doby pak již dotační tituly na opravu místních cest a chodníků nebyly vypisovány a město díky splácení úvěrů na předchozí stavby nemělo dostatek vlastních finančních prostředků na jakoukoli větší investici. Každý rok pošle město cca 4 mil. Kč na splátky úvěrů a troufnu si říci, že za tu cenu by mohla být každý rok jedna ulice v Poběžovicích slušně opravena. Můžeme dnes polemizovat o tom, zda byla plynomatika potřebná a kolik občanů topí doma plynem, zda byla kanalizace a nová čistírna odpadních vod nutná (já jsem přesvědčen, že ano), jak užitečný je jihovýchodní obchvat města (byli jsme za něj nedávno velmi rádi při uzavírací Slovanské ulice, pomáhá při pouti a bude potřeba při plánované rekonstrukci křižovatky u Vinotěky), ale to všechno jsou stavby, které k městu patří.

V současnosti jsou městské finance stabilizovány, a vzhledem k tomu, že se nedávno objevil dotační titul na opravu místních komunikací pro obec do 3000 obyvatel, bude město o dotaci žádat. Pokud mu bude přiznána, dočkáme se i nějaké té investice do nejpálčivějšího problému města a snad se obyvatelé některé z ulic dočkají jejího důstojného vzhledu. Pokud má však někdo názor, že když budou peníze může se budovat jako o život, tak takhle to opravdu nefunguje. Nejprve musí být na každou stavbu, před žádostí o dotaci, zpracován podrobný projekt, který rozhodně není zadarmo a hned, pak musí proběhnout klasické úřednické kolečko, aby v dobrém případě mohlo být na jeho konci vydáno stavební povolení a pak teprve je možno peníze účelně utrácet. Tím chci jen říci, že musíme být trpěliví a opravdu nečekat zázraky a hned... VoK

Lidový nábytek v česko-bavorském pohraničí v 17. až 19. století - II. část

Pokračování z říjnového čísla

Tricetiletá válka izolaci zmíněného území jen prohloubila. Nejen přírodně snížená přístupnost oblastí, ale i úbytek obyvatelstva a celková chudoba a nejistota způsobily ještě větší odloučenost i tak již odlehilých míst, kde se starobylé součástky kroje držely nejdéle - to ostatně platilo i pro doby pozdější, i když ne v takové míře. Ze šetrnosti se pak donášely kalhoty, wamsy, sukně a živůtky po dědech a babách, pokud se ovšem dochovaly a byly způsobily. Na druhé straně se ovšem přechodně objevilo i určité množství poměrně nových oděvních součástí především mužských, zanechaných vojáky - po padlých a dezertérech, protahujících i navrátilých se z bojů. Zejména to byl kožený kolet, přinesený na středoevropské válčičtí ve třicátých letech nepřátelskými švédskými vojsky a zhotovovaný jako vrchní kabát bez rukávů v zemi vzniku z vydlabané losí kůže, později též z jelenice. Stříhem ovšem navazoval na již dříve známý volnější jezdecký wams nošený v Holandsku a severním Německu již od počátku 17. století. Kolet ovšem byl již poměrně delší, jeho šosy zejména u jízdy dosahovaly často až ke kolenům a obecně do poloviny stehna a později byly do něho vsívány rukávy z poněkud jemnější jelenice. Z čistě účelového vojenského kabátce se později vyvinul dvorský justaucorps, který poprvé slavil úspěch na francouzském dvoře Ludvíka XIV. Zhotovovaný z nejrůznějších druhů sukna, od hrubého neblíleného po vzácný samet a brokát byl justaucorps modelovým mužským svrchním

oděvem po takřka celé století (cca 1660-1760). Sněrování a háčky jako způsob spinání předního koletu - bylo praktické především proto, že se jednalo o oděvní krysny, kteří přes kolet nosili krys - vystřídaný módní knoflík kovové i obšívané, které zpočátku byly ovšem drahou novinkou. Zvonové rukávy i balonové kalhoty se během sedmnáctého století zužily. V době justaucorpu už byly značně úzké a dlouhé, rukávy se pak zahrnujaly a tím vznikají první manžety, zpočátku poměrně široké a založené až na lokty. Manžeta se ovšem stala typickou součástí šlechtického a měšťanského oděvu, případně na menších místech zámožnějších vrstev, nikoliv však na vesnici u sedláků. Samozřejmě pak jsou na nově zaváděných uniformách pro vojsko, vždy v odlišné barvě toho kterého pluku - odtud název dvojí sukno pro uniformu. Ale i ze stejno kroje, často sloužící ne jako předloha pro oděv venkovský, jsou u vysloužilců na ves se vrátivších sice s manžetami nadále (reprezentují totiž příslušnost k váženému vojenskému stavu), ale jinak jsou na vsi odpárávány. Byly i kráceny, nošeny otevřené a pod nimi byla na vsi - u mládeže často jako jediná - nošena od sedmnáctého století zvláštní vesta, odlišná od kamizoly ze stejné doby a zvaná v Německu Brustfleck, složená ze dvou dílů s otvory pro ruce a hlavu a na boku spinaná, někdy i kratší pod ramena (jinak ke krku) a se šlemi - známý křížovák z hornochodského Postřekova, donášený ještě v 19. století. Dále je doložena pro polovinu 18. století na

obrazu sedláků v Maškarním sále v českokrumlovském zámku v cyklu nástěnných maleb Josefa Lederera z r. 1748 i na kolorovaném obrazení krojovaného průvodu domálických Chodů z r. 1836, tedy ze slavnosti korunovačních. Byla tedy nošena ve všech českého a německého pohraničí po celé délce česko-bavorských hranic v různých barvách - nejčastěji zelené, ale i modré a červené, také s červeným soukenným srdíčkem na prsou. Teprve později vstupuje do venkovského kroje kamizola, nošená pod justaucorpsem, s rukávy takřka stejné délky jako svrchní kabát. Patřila rovněž nezbytně k mužskému kroji od konce 17. století a opět v různém provedení a z rozličného materiálu ji nosili dvorané i kupci, vojáci i sedláci. Svůj vývoj prodělával pochopitelně již zmíněný justaucorps, především onen napodobující svůj vojenský vzor. Jako nejlevnější sukno bylo nasnadě surové neblílené a odtud známý název šerka, dnes vlastně už žijící jen jako název pro mužský kabát chodského kroje, také šerkovák, dříve však jako „tscherka“ známý i v Bavorsku, konkrétně v Horní Falcí při české hranici i na levém břehu Dunaje trochu jižněji a potom v Bavorském lese. Pozoruhodným dokladem jeho hojného užívání poskytuje opět zmíněný cyklus v Českém Krumlově, kde je podobná šerka šedobílá jako na Chodsku. Jinak ovšem ve výše uvedených oblastech v Bavorsku - ale i na Sumavě u královských sedláků - byl záhy šit (již na konci století) i ze sukna hnědého (nejčastěji), ale i

tmavošedého, modrého a také tmavozeleného. V mužském kroji zaznamenaly vzhledové i materiálové změny i kalhoty. Z přechodného typu pytlových nohavic, od třicátých let sedmnáctého století postupně vytlačující zmíněné španělské balonové (u tehdejších žoldnérů známé jako plundry) vyšly nakonec užší spodky pod kolená, které vydržely v mužském odívání obecně až do konce 18. století. U lidového kroje pak se staly jeho typickou součástí v celé popisované oblasti. Materiál byl opět velmi různorodý, ale nejčastěji se uplatnila - především na vsích a opět částečně přejatá z vojenské uniformy-vydlabaná kůže (vedle vzácnější a movitější dostupné jelenice i levnější kozlečina, ba i kůže psí), ale byly i z hrubého sukna, často ze šerky už neuvážené. V létě pak přišlo za vděk lněné hrubé plátno, používané ostatně i na košile. Barvy byly přirozené, původně tedy světlé, u kožených spodků se světlá našloutlá barva nosila i se šlach, na bavorském území - ale i v jižních Čechách (viz krumlovská malba) - byly již první třetina století (cca kolem r. 1730) koženky černé a již předtím nošené na šlích tvarovaných na prsou do úhlu. Z této doby také pochází posměšná přezdívka „gelbhoserte Böhm“, dvanáct poutníků z Čech, přicházejícím na poutní místa v Bavorsku a lišících se svými kalhotami od domácích v koženkách tmavých. Světla barva ovšem i v Bavorsku byla typická pro kalhoty některých profesí, např. mlynářů a pekařů (zde ovšem byly kalhoty plátěné nebo soukenné).

PhDr. Jan Vogeltanz

Reakce na Zamyšlení z minulého čísla Spolek Montessori (Pelíšek)

1. Proti Rodinnému a komunitnímu centru a jeho činnosti nic nemám. Líbí se mi i činnost Pelíšků. Ale pokud se jedná o akce pro širší veřejnost, přece jen si myslím, že by bylo lépe je pořádát v prostorách MKIS, se kterým toto centrum prý spolupracuje. Jde o to, že Pelíšek navštěvují i velmi malé děti. V jiných zařízeních určených hlavně dětem platí přísná hygienická pravidla. Samozřejmě výjimkou jsou nejbližší příbuzní dětí. Dospělí navštěvníci přednášek aj. si nemají kam sednout, musí se zovnat atd., což je při veřejných akcích velice neobvyklé. Proč tedy přednášky, výstavy apod. nelze pořádát v prostorách MKIS? Pořadatelé by klidně mohli zůstat pracovníci centra. Jde jen o koordinaci akcí.

2. Jsem ráda, že paní autorku alespoň něco pobavilo - moje poznámka o počtu a zájem účastníků na besedě. Ale o to nešlo. Zase jde o spolupráci. V roce 2018 se slaví 100 let republiky. Nejde o pouhou nějakou historii či dějepis. Stačilo se jen domluvit - třeba by právě ona historická přednáška v MKIS šla odložit, když už paní přednášející v Pelíšku neměla jindy čas. Třeba by si jiný našla paní přednášející, která ve stejný den byla v MKIS.

3. To, že centrum pořádá výstavy je jen dobře. Výstavu o Ing. Purghartovi jsem velmi ocenila a pochválila i v Poběžovicích. Už proto, že jsem Ing. Purgharta znala osobně a vím, jaký to byl úžasný člověk, a to už nejméně od roku 1978, kdy se mnou začal písemně komunikovat i díky mým článkům o historii publikovaných tehdy v různých (nejen místních či okresních) novinách. Spojoval nás zájem o dějiny Poběžovic. Hned po ro-

ce 1989, kdy už jeho osobnost přestala být v Poběžovicích tabu, mu byla věnována nejméně jedna přednáška v rámci cyklu, které pořádalo dnes už neexistující o.s. Dobrohost. Tyto přednášky měly svoje stále posluchače. Purghartův medailonek je i v jediné české knize o historii Poběžovic POBĚŽOVICE 650 let, kterou vydalo už zmíněné o.s. Dobrohost v roce 2009. O to více lituji toho, že výstava věnovaná Ing. Purghartovi se nestala stálou poběžovickou expozicí - ať už v prostorách MKIS nebo třeba někde na radnici či v knihovně. Díky paní Evě Leškové Vondrašové měla skutečně profesionální úroveň.

4. I já osobně dávám přednost kvalitě před kvantitou. Víím, že ne vždy se všechno povede. Ale každé slušné noviny mají nějaký ten sloupek. Většina z deníků dokonce každý den. Některé jsou aktuálnější, některé třeba jen tak o tom, jaké je počasí.

5. A odvolávat se na ověřování informací v médiích? Ověřila jsem si, že tehdy byly dvě významné akce v Poběžovicích v jeden den. A že je lepší pořádát jakékoliv přednášky a besedy v lépe vyhovujících prostorách. Mimo jiné, i já mám své zkušenosti s medií - viz třeba velmi zkrácené povídky o Micuku či třeba i Putování za českými čerty nebo i jiné pořady třeba na TV 2, které se dotýkaly Poběžovic a často vycházely z velmi nepřesných a účelově upravených informací. Ať v rozhlase, TV i v novinách.

6. Pokud se sloupek Zamyšlení někomu nelíbí, ať ho nečte.

Mgr. MARIE ŠPAČKOVÁ,
regionální historička a členka
Střediska západočeských spisovatelů

Narození Páně: Vánoce

Je to zvláštní den a zvláštní noc. Nikdo nikomu nic nenarizuje a přece všichni víme, že se máme dnes chovat jinak než obvykle. Každý den přece nedáváme kde komu dárky. Každý den se nesnažíme vyhýbat konfliktům tolik jako dnes. Každý den nemáme čas pro rodinu, děti, posezení, vzpomínky... Každý den máme mnoho práce, kterou dnes zčásti nebo vůbec dělat nemusíme... Je to zvláštní den a zvláštní noc. Rekl bych: Je to den a noc, kdy toužíme být plně lidmi. Nebo - ale to se asi každému nepovede - kdy se nestydíme být lidmi. Být lidskými. Být dobrými. Co nás ale k tomu každý rok vyprovokuje? Snad touha, která je na dně srdce každého z nás. Touha po dobru. Touha překonat své sobectví. Touha nebyť sám - být pro druhé. Touha uskutečnit něco z toho krásného, co jsme zažívali jako děti. Ale nejen to. Ať už o tom víme, nebo ne, působí tu ten nehlubší základ Vánoc. Událost pro některé známá, pro některé neznámá, ale událost skutečná. Narození toho, který byl plně člověkem, protože přišel od původce života a lidství. Narození muže, který neměl ani stát, ani vojsko, ani policii, ani zbraně - a přece přišel z lásky k nám, z lásky k tobě, abys nezástal nakonec osamocen se svými životními problémy, neú-

spěchy, nedostatky - hříchy. Abys nezástal sám ve své smrti se svou zlobou.

O narození tohoto Ježíše mluví Evangelium - Bible. O významu tohoto Ježíše mluví dějiny Evropy, dějiny světa i osobní dějiny každého, kdo se s ním setkal, porozuměl mu, uvěřil v něho. Dnes prožíváme krásný večer, zvláštní den, jedinečnou noc. Nebojme se v ní dobroty, která nás zaplavuje a za kterou se možná i trochu stydíme. Zítřka tyto zvláštní pocity pomíno. To nevadí. Nemusíme ale zůstat v šedi či bezradnosti života až do příštích Vánoc. Ježíše - světlo, radost, pravdu - můžeme poznávat už zítřka. Zvu vás k tomu. A chci vám s ostatními křesťany v tom pomoci. Abychom totiž všichni společně žili - ne jen přežívali - od Vánoc do Vánoc.

Všichni jsou zváni:

- * na **PŮLNOČNÍ** v pondělí 24.12. ve 22.00 hod.
- * **1. svátek Vánoční** na Mši sv. v 10.00 hod.
- * **Svátek sv. Štěpána** Mše sv. v 10.00 hod.
- * **01.01.2019 Nový rok** Mše sv. v 10.00 hod.

P. Mgr. František Salášek

Vánoční vzpomínka

Záměličská Zvonička je stavení, které se nachází přímo ve středu obce. Zvonička proto, že na jeho střeše se tyčí skutečná zvonička i se zvonom, který ještě před léty oznamoval úmrtí někoho ze vsi. A ještě o mnoho a mnoho let předtím se odtud pravděpodobně ozývalo klekání – ránní, polední a večerní zvonění, které nejen že tak trochu nahrazovalo hodiny, ale vedlo obyvatele k tomu, aby poklekli a modlitbou uctili Boha. Kousek pod Zvoničkou se rozléval malý požární rybníček. Chalupa patřila obci, a to i před rokem 1945. Od roku 1946 až do roku 1960 zde úřadoval záměličský Místní národní výbor. Když byl MNV zrušen a Zámělíč se

Záměličská Zvonička

stal součástí Poběžovic, zůstala ve Zvoničce obecní knihovna a z bývalé stodůlky byla vybudován tzv. kulturní jizba. V knihovně se nejen půjčovaly knížky, ale i pořádaly různé schůze a hlavně besídky. Od konce 70. let se dokonce tady veřejně slavily i Vánoce. To ještě přišly na vánoční besídku babi Hůlčic, babi Androjc, babi Babkojc, babi Berkojc a jiné ženy ze vsi, kterým se všem tenkrát říkalo teto. Mužští na besídky většinou nechodili. Těm stačila hospoda, i když za ní museli až do Poběžovic. První vánoční besídka, snad to bylo někdy v 2. polo-

vině 60 let se obzvláště povedla. Ve Zvoničce zazněly poprvé vánoční koledy. Zpívaly je místní děti, dnes už většinou padesátníci. Zaslouhou o jejich nacvičení měly samy děti, hlavně Mařenka Rubášů a Hanka Anderlů. Snad všechny babičky se tehdy rozplakaly. Vždyť v 50. letech byly koledy téměř zakázány a před Ježíškem měl přednost Děda Mráz. Bohužel na začátku 90. let Zvoničku prodalo město Poběžovice do soukromých rukou. Ve vsi už není kde se scházet. Zbournán byl i statek, ze kterého si zdejší čeští obyvatelé vybudovali svépomocí kulturní dům.

Mgr. Marie Špačková

Školní vánoční jarmark 2018

Naše základní škola je již několik let první vlaštovkou, která svým jarmarkem zahajuje advent a bohatou rukodělnou činností přibližuje i očekávané svátky vánoční.

Ani letos tomu nebylo jinak. Termín byl stanoven na 29. listopad. Každá třída přemýšlela od začátku tohoto měsíce, čím se na jarmarku pochlubí, učitelé poprosili o pomoc i rodiče svých žáků, pozvání putovalo do širokého okolí, výjimkou nevyšly ani naše partnerské bavorské školy.

Středeční odpoledne 28. listopadu oživilo celé druhé patro budovy školy, zejména však dvě odborné pracovny, kde se shromáždili žáci i učitelé a na stolech jednotlivých tříd přibývalo nepřetržitě množství různorodých výrobků. Oči nás všech se rozzářily, když jsme procházkou po obou pracovnách uviděli výsledky naší práce. Bylo opravdu co obdivovat a z čeho vybírat. Chyběl jen ceny, o nichž bylo třeba ještě přemýšlet.

Žáci 9. ročníku, stejně jako i jejich předchůdci, obohatili trh o něco k snědku: nachystali párek v rohlíku, palačinky, pestrý výběr doma upéčených sladkých pochoutek a k tomu samozřejmě i nápoje. Prostory obou odborných pracoven byly tak rozšířeny ještě o všechny šatny ve 2. patře.

Dne 29.11. 2018 se v 9.00 hodin

otevřely pro veřejnost brány naší školy a do všech jejích prostor, rovněž i do samotné výuky, bylo možno nahlédnout.

Mezi první hosty patřili dospělí z Poběžovic i z celého jejich okolí, ale v časných raních hodinách jsme vítali i 72 žáků z partnerské školy Oberviechtach a Schönsee v doprovodu jejich učitelů, členů rodičovského sdružení i rodičů. Do jejich dopoledne nebyl zařazen jen jarmark, ale i tvořivá rukodělná činnost, o níž se postaraly učitelky německého jazyka ve spolupráci s předsedkyní SRPS, M. Bedyovou. Cílůch probíhal celý dopoledne prakticky ve všech patrech naší budovy až do 14. hodiny. Jen nepatrné množství neprodaných výrobků bylo opatrně uloženo zpět do připravených krabic a poputují dále na trh města Poběžovice. Některé z nich byly vybrány i jako dárek pro naše občany v domě seniorů. Závěr vánočního jarmarku patřil jako vždy řádnému uklidu a krátce po 15. hodině školní budova opět utichla.

Vánoční jarmark je vždy náročný pro žáky i učitele a bez podpory vedení školy, zapojení rodičů a všech přátel školy by nebyl. V daný den si ho však všichni užíváme a máme tak správně nakročeno k blížícím se svátkům vánočním.

Zachovejme tedy dále tuou tradici a čerpejme již dnes z úspěchů letoš-

ního jarmarku dostatek síly, chuti a elánu na jarmark příští.

Mgr. M. Šebestová

Vážení čtenáři

v tomto čísle Poběžovického mám poslední možnost Vás před Vánoci oslovit ještě jako tajemník MěÚ a tuto příležitost si nemohu nechat ujít. Přeji Vám všem příjemné a veselé Vánoce, štěstí nadílkou a do roku 2019 všechno nejlepší, hlavně pevné zdraví, hodně štěstí a spokojenosti. Nenechme se životem, který se s námi občas vůbec nemazlí semlít, zapomeňme rychle na vše zlé a budme, alespoň v rámci možnosti šťastní.

V. Kotlan

Přivítáme Nový rok 2019

MKIS a Město Poběžovice Vás srdečně zvou na akci Přivítání Nového roku", která se uskuteční 1. ledna 2019 od 16:00 hodin u kapličky sv. Prokopa.

Těšit se můžete na novoroční slovo starosty města, přípitek, vypouštění lampionů, vohavý svařák a to vše za hudebního doprovodu Lenky Pekákové a Lenky Bláhové.

D. Adamcová,

UPOZORNĚNÍ MěÚ Poběžovice:

Poplatek za pronájem pozemků (zahrádky) je splatný do 31.1.2019.

Poplatek za držení psa je splatný do 31.3.2019.

Poplatek za odpady je splatný do 30.6.2019.

Poplatky je možno uhradit v hotovosti v pokladně MěÚ Poběžovice, nám. Míru 47 nebo bezhotovostním převodem na účet města č. 0762088379/0800 a do oznámení pro příjemce uvést např.:

„Poplatek za odpady, Marie a Josef Nováková.“

Vánoční přání

Vážení radní a zastupitelé, zaměstnanci města a technických služeb, čtenáři zpravodaje, návštěvníci kulturních akcí, občané města. Přeji Vám krásné a klidné prožití vánočních svátků a v novém roce 2019 pevné zdraví, hodně radosti, štěstí, spokojenosti, osobních a pracovních úspěchů a pestrý kulturní život.

Dominika Adamcová
vedoucí MKIS

UPOZORNĚNÍ

MKIS Poběžovice:
MKIS Poběžovice bude **od 27.12.2018 do 2.1.2019 uzavřen** z důvodu čerpání dovolené. Nebudou vydávány ani balíky PPL.

UPOZORNĚNÍ MěÚ Poběžovice:

Ve dnech 27. - 31.12. bude MěÚ Poběžovice

UZAVŘEN !

Plán svozu komunálního odpadu.

ROK 2019

Poběžovice:

leden: 2.1., 16.1., 30.1.,

únor: 13.2., 27.2.,

březen: 13.3., 27.3.,

duben: 10.4., 24.4.

Ostatní obce:

leden: 1.1., 15.1., 29.1.,

únor: 12.2., 26.2.,

březen: 12.3., 26.3.,

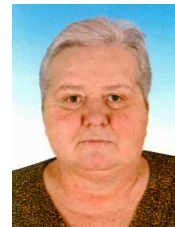
duben: 9.4., 23.4.

VZPOMÍNKA

*Čas rychle ubíhá,
ale bolest v našich srdcích
je stále stejně hluboká.*

Dne 8. prosince 2018
uplynuly **4 roky**,
co nás opustila
paní

Zdeňka Buršíková
z Poběžovic.

Stále vzpomíná manžel,
syn, dcera s rodinou
a ostatní příbuzní.

Dne 24.12.2018
uplyne **18 let**, kdy nás
opustil
pan

Ladislav Novotný
z Poběžovic.

Stále vzpomínají
manželka,
dcery Simona a Romana
a vnučka Dominika.

Dne 8.12.2018 by se dožil
75 let
pan

Jan Rod
z Poběžovic.

Vzpomínají
manželka Bohuslava,
dcery Vendula
a Martina
s rodinami.

POBEZOVICKO – vydává město Poběžovice, nám. Míru 47, 345 22 Poběžovice, IČ:00253669, tel. 379 497 281, fax: 379 497 211, e-mail: tajemnik@pobezovice.cz, web: http://www.pobezovice.cz * Periodický tisk územního samosprávného celku * Redaktor: Vojtěch Kotlan * Vydavatel si vyhrazuje právo na jazykovou úpravu. Názory vydavatele se nemusí shodovat s názory autorů příspěvků.

Tisk: Plzeňská knihovna Domažlice – náklad 750 výtisků - vychází měsíčně * ZDARMA*
Uzávěrka pro příjem příspěvků do příštího čísla je 20.1.2019 * Reg. číslo: **MK CR E11530**

